Mateh (Tirat)

Oyunun Adı: Biraz Gelir Misiniz?
Yazar: Aziz Nesin

MATEH – Doğru söylüyorsun zani… Ben bir başıma giderim, tek başıma… Gitmek zorundayım. Ben ölmek istemiyorum. Hepimiz, herkes gibi öleceğiz; istesek de istemesek de… Ama ben ölünce, Mateh Usta, iyi bir babaydı, demeyecekler. Şarey' in babası, Cino'nun babası, Zani'nin kocası… Matah Usta, Mateh Ustaydı diyecekler. Mateh öldü. Ölen Mateh, Misa'nın babası, Bomok'un ustası, ölen Mateh Supi ustası Mateh'tir. Benim yapılacak işlerim var Zani. İşlerim var…

(Seyircilere) Biliyor musunuz öleceğinizi? Haberiniz var mı? Beyninize kıymık girmiş mi? (Zani'ye) Niçin yaşadıklarınızı da bilmiyor musunuz? Ölüm nerden gelecek? (Kapıya doğru) Burada mı? (Pencereye) Şuradan mı? (Mendilini çıkarır) Ölüm bu mu? (Mendil düşer) Yanımda mı, içimde mi? Yoksa ben mi onun içindeyim? Etin, kemiğin, kanın, sinirin ölümünü anlıyorum. Değişir, gider. Korkunç olan bu değil. Bunca yıldır aldıklarımız, biriktirdiklerimiz, topladıklarımız ne olacak? Kelimeler nasıl ölecek? Bu renkler? Bu koku? Bu sesler nasıl ölecek? Elli beş yıldır biriktirdiğim kelimeler… Gözlerimde topladığım renkler, ya supimin sesleri… Bunlar nasıl ölecek? Korkunç olan işte bu. Sesiniz kalmayacak dünyada heeey, sesiniz yok. Yaşamamak… Et, kemik, kan değil, renk yok, ışık yok, ses yok. Yok, yok… Onların hepsi benimdi. Onları birer birer, teker teker toplamıştım. Ben ölmek istemiyorum. Supimin perdesini tam yerine koyup, istediğim sesi dinleteceğim size… Nasıl yırtmalı bu zamanı? Supi… (Birden yumuşar) Ben gitmeliyim. Kendim için yaşamıyorum, sizin için de değil… Zani, senin için de değil. Ben herkes için yaşıyorum, Supi için… İşim çok zor… Pazartesinden salıya bir hafta süren, bir yer bulmalıyım. (Üzgün) Sen haklısın Zani, ama ben de haksız değilim. Hoşça kalın…